Lieta Nr.C04420811
SKC-2235/2014

LĒMUMS
Rīgā 2014.gada 28.maijā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments šādā sastāvā:
tiesnese A.Vītola
tiesnesis V.Maksimovs
tiesnese M.Zāģere

izskatīja rakstveida procesā AS „Reverta" blakus sūdzību par Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2014.gada 18.februāra lēmumu, ar kuru AS „Reverta" (iepriekšējais nosaukums AS „Parex banka") prasība pret maksātnespējīgo SIA „Reform EL" par nodrošinātā kreditora prasījuma atzīšanu atstāta bez izskatīšanas.

Civillietu departaments

k o n s t a t ē j a

[1] AS „Reverta" 2011.gada 12.augustā cēlusi prasību pret maksātnespējīgo SIA (turpmāk- MSIA) „Reform EL", kurā lūgusi to atzīt par MSIA „Reform EL" nodrošināto kreditori, prasījuma summa Ls 4 383 683,94, un par šādu summu atzīt AS „Reverta" ķīlas tiesības uz SIA „Reform EL" ieķīlātajiem nekustamajiem īpašumiem /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, un /adrese B/, kadastra Nr./numurs B/.

Prasības pieteikumā norādīts tālāk minētais pamatojums.

[1.1] Saskaņā ar 2006.gada 8.septembra kredīta līgumu Nr.2.2.1.-06/450 un tā vēlākajiem papildinājumiem (2008.gada 1.aprīļa, 2008.gada 19.decembra un 2009.gada 6.marta vienošanās) AS „Reverta" izsniegusi /pers. A/ aizdevumu 5 400 000 EUR, ar atmaksas termiņu līdz 2011.gada 7.septembrim, un procentu likmi 6 EUR mēnešu LIBOR + 3% gadā no izmantojamās summas par tās faktisko izmantošanas laiku. Uz 2009.gada 6.marta vienošanās brīdi /pers. A/ izsniegtā, neatmaksātā aizdevuma summa bijusi 5367 304,98 EUR, un noteikts jauns procentu aprēķināšanas periods. Tā kā /pers. A/ savas kredīta līgumā noteiktās saistības nav pildījusi, līgums izbeigts pirms termiņa 2010.gada 8.aprīlī.

Minētā kredīta līguma saistību izpildes nodrošināšanai 2006.gada 8.septembrī noslēgti divi ieķīlājuma līgumi Nr.2.2.1.-06/450-IE1 un Nr.2.2.1.-06/450-IE2, ar kuriem SIA „Reform EL" ieķīlājusi par labu AS „Reverta" nekustamos īpašumus /adrese/, un /adrese B/. Uz šiem īpašumiem par labu kredītiestādei nostiprinātas hipotēkas par prasījumu summu Ls 7 590 283.

[1.2] Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneša 2010.gada 2.augusta lēmumu izbeigts atbildētājas ārpustiesas tiesiskās aizsardzības process un pasludināts SIA „Reform EL" maksātnespējas process.

[1.3] AS „Reverta" 2010.gada 6.septembrī iesniegusi MSIA „Reform EL" administratoram nodrošinātā kreditora prasījumu par summu Ls 4 383 683,94, lūdzot nošķirt no atbildētājai piederošās mantas to mantu, kas ir nodrošinājums AS „Reverta" prasījumiem pēc 2006.gada 8.septembra kredīta un ieķīlājuma līgumiem. Taču administrators 2010.gada 16.septembrī nolēmis AS „Reverta" nodrošinātā kreditora prasījumu pret MSIA „Reform EL" neatzīt.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 3.novembra lēmumu prasītājas sūdzība par administratora lēmumu noraidīta.

[1.4] Ievērojot, ka no kredīta līguma izrietošās saistības ir nodrošinātas ar hipotēku uz atbildētājai piederošiem nekustamiem īpašumiem, prasītāja atbilstoši Maksātnespējas likuma 6.pantam ir uzskatāma par MSIA „Reform EL" nodrošināto kreditori.

Atbildētāja ir ieķīlājusi savus nekustamos īpašumus par labu prasītājai un tādējādi starp šiem subjektiem pastāv tādas tiesiskās attiecības, kas analoģiskas Maksātnespējas likumā noteiktajām parādnieka un nodrošinātā kreditora attiecībām. Lai arī atbildētāja nav AS „Reverta" parādniece pēc galvenās saistības, tomēr sava prasījuma apmierināšanu tā var gūt, pārdodot atbildētājas ieķīlāto mantu. Pamatojoties uz Civillikuma 1319.pantu un Maksātnespējas likuma 61.panta trešo daļu, prasītājai kā ķīlas ņēmējai ir tiesības veikt ķīlas pārdošanu, iestājoties kredīta līgumā noteikto saistību izpildes termiņam.

Neatzīstot prasītāju, kas Civillikuma izpratnē ir ķīlas kreditore, par nodrošināto kreditori atbildētājas maksātnespējas procesā, prasītājai tiek liegtas Maksātnespējas likuma 92.panta ceturtajā daļā, 99.panta pirmajā, otrajā, ceturtajā daļā, Civilprocesa likuma 602.panta otrajā, trešajā daļā, 604.panta otrajā daļā un 612.panta pirmajā daļā noteiktās tiesības.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1278., 1319., 1326., 1587., 1651., 1652., 1716., 1717, 1720, 1753, 1756., 1759., 1763.-1765, 1943, 1946.pantu un Maksātnespējas likuma 6., 36.pantu, 46.panta trešo daļu, 61.panta pirmo daļu, 63.panta pirmās daļas 4.punktu, 70., 74., 86., 89., 99.pantu.

[2] AS „Reverta" pārstāvis 2012.gada 31.janvāra tiesas sēdē iesniedzis pieteikumu, kurā norādīts, ka prasība tiek papildināta ar prasījumu piedzīt no MSIA „Reform EL" Ls 4 383 683,94 *(sk. lietas 2.sējums 11.lpp.)*.

[3] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2012.gada 13.februāra spriedumu AS „Reverta" prasība par nodrošinātā kreditora prasījuma atzīšanu noraidīta.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Civilprocesa likuma 363.^{17}panta ceturtā daļa noteic, ja, izskatot sūdzību par administratora lēmumu, tiesa konstatē, ka ir strīds par tiesībām, tā nosaka termiņu, kādā sūdzības iesniedzējs var celt prasību tiesā vispārējā kārtībā. Taču Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada

3.novembra lēmumā, ar kuru noraidīta prasītājas sūdzība par atbildētājas administratora lēmumu, nav konstatēts, ka starp pusēm pastāv strīds par tiesībām, par ko būtu ceļama prasība vispārējā kārtībā.

[3.2] AS „Reverta" prasība noraidāma pilnībā, jo tiesību normas neparedz citu iespēju celt prasību par kreditora prasījuma atzīšanu vispārējā kārtībā, kā tikai Civilprocesa likuma 363.[17] panta izpratnē, proti, ja tiesa, izskatot sūdzību par administratora lēmumu, ir konstatējusi, ka pastāv strīds par tiesībām.

Tādējādi konkrētajā gadījumā ir izmantotas visas normatīvajos aktos paredzētās iespējas saistībā ar AS „Reverta" kreditora prasījuma izskatīšanu MSIA „Reform EL" maksātnespējas procesā. Jautājums par prasītājas kreditora prasījuma atzīšanu ir izlemts ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 3.novembra lēmumu.

[3.3] Tā kā minētais apstāklis ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai, pārējiem prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem nav izšķirošas nozīmes šī strīda izšķiršanā un tiesai nav pamata tos izvērtēt.

[4] Izskatījusi lietu sakarā ar AS „Reverta" apelācijas sūdzību, Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta ar 2014.gada 18.februāra lēmumu prasību par kreditora prasījuma atzīšanu un piedziņas vēršanu uz nekustamajiem īpašumiem atstājusi bez izskatīšanas.

Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Ievērojot Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, tiesu palāta pievienojusies secinājumam Rīgas apgabaltiesas spriedumā, ka tiesai prasības tiesvedības ietvaros maksātnespējas administratora rīcības pārvērtēšana nav pakļauta. Atbilstoši Civilprocesa likuma 363.[17] panta ceturtajai daļai strīda gadījumā tiesā vispārējā kārtībā var celt prasību par saistību izpildi. Konkrētajā gadījumā MSIA „Reform EL" administratora 2010.gada 16.septembra lēmums, ar kuru nolemts neatzīt AS „Parex banka" nodrošinātā kreditora prasījumu pret SIA „Reform EL", likumā noteiktā kārtībā tika pārsūdzēts tiesā, un ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2010.gada 3.novembra lēmumu AS „Parex banka" sūdzība noraidīta. Minētais lēmums stājies likumīgā spēkā. Līdz ar to strīds par kreditora prasījuma atzīšanu maksātnespējas procesā ir izlemts galīgi.

[4.2] Strīds pastāv par AS „Reverta" tiesībām vērst piedziņu uz MSIA „Reform EL" ieķīlātajiem īpašumiem. No prasības pieteikuma, tā papildinājumiem un prasītājas paskaidrojumiem Civilprocesa likuma 166.panta kārtībā, kas pievienoti lietai, izriet, ka prasības mērķis atbilst strīda būtībai un ir vērsts uz naudas līdzekļu atgūšanu /pers. A/ kredītsaistību dzēšanai, pārdodot šo saistību nodrošināšanai MSIA „Reform EL" ieķīlātos nekustamos īpašumus. Līdz ar to prasījums par administratora rīcības pārvērtēšanu interpretējams atbilstoši celtās prasības mērķim, kas ir piedziņas vēršana uz MSIA „Reform EL" ieķīlātajiem nekustamajiem īpašumiem /adrese A/ un /adrese B/, un naudas līdzekļu atgūšana /pers. A/ kredītsaistību dzēšanai.

[4.3] Rīgas apgabaltiesas tiesvedībā atrodas cita civillieta Nr.C04254811 AS „Reverta" prasībā pret /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, OU „Forward Buroo", MSIA „Reform EL", MSIA „ML Reform", MSIA „CD Reform" un MSIA „Duntes noliktavas" par parāda piedziņu un piedziņas vēršanu uz galvenā parāda nodrošināšanai ieķīlātajiem nekustamajiem īpašumiem, tostarp uz MSIA „Reform EL" piederošiem nekustamajiem īpašumiem /adrese/, kadastra Nr./numurs A/, un /adrese B/, kadastra Nr./numurs B/, kā arī par parāda Ls 4 838 683,94 piedziņu no SIA „Reform EL", bet ne vairāk kā naudas līdzekļu, kas saņemti no SIA „Reform EL" ieķīlāto nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, un /adrese B/, kadastra Nr./numurs B/, pārdošanas *(sk. lietas 2.sējumu 7.-11.lpp.)*. To ievērojot, Civillietu tiesu palāta atzinusi, ka minēto strīdu izskatīšana vienā tiesvedībā sekmēs vispusīgāku, atbilstoši procesuālās ekonomijas principam ātrāku un kopumā pareizāku strīda izšķiršanu. Turklāt, ja tiks noraidīta prasība par parāda piedziņu no galvenā parādnieka, zudīs arī pamats piedziņas vēršanai uz ieķīlātajiem nekustamajiem īpašumiem. Tā kā Rīgas apgabaltiesas tiesvedībā esošajā civillietā apvienotie strīdi ir savstarpēji saistīti, to sadalīšana nav lietderīga.

Pie šādiem apstākļiem AS „Reverta" prasība pret MSIA „Reform EL" par kreditora prasījuma atzīšanu un piedziņas vēršanu uz nekustamajiem īpašumiem saskaņā ar Civilprocesa likuma 219.panta pirmās daļas 4.punktu (*tiesa atstāj prasību bez izskatīšanas, ja strīds prasības lietā starp tām pašām pusēm, par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata atrodas tās pašas vai citas tiesas izskatīšanā*) atstājama bez izskatīšanas.

[5] Blakus sūdzību par šo lēmumu iesniegusi AS „Reverta", lūdzot lēmumu atcelt. Blakus sūdzībā minēti šādi argumenti.

[5.1] Nepareizi piemērots Civilprocesa likuma 219.panta pirmās daļas 4.punkts. Tiesa kļūdaini secinājusi, ka izskatāmajā lietā un Rīgas apgabaltiesas tiesvedībā esošajā civillietā Nr.C04254811 AS „Reverta" prasībā pret MSIA „Reform EL" un citiem atbildētājiem prasības pamats un priekšmets ir tas pats. Civillietā Nr.C04254811 ir izteikts prasījums vērst piedziņu uz MSIA „Reform EL" ieķīlātajiem nekustamajiem īpašumiem. Savukārt šajā lietā AS „Reverta" ir izteikusi divus prasījumus - atzīt tās nodrošinātā kreditora prasījumu 6 237 420,30 EUR, kā arī par šādu summu atzīt AS „Reverta" ķīlas tiesības uz MSIA „Reform EL" ieķīlātajiem nekustamajiem īpašumiem. Lai arī abu prasību mērķis ir vienāds - panākt, ka AS „Reverta" var realizēt savas ķīlas tiesības, to pamati ir atšķirīgi. Izskatāmajā lietā AS „Reverta", balstoties uz Maksātnespējas likuma normām, lūgusi konstatēt nodrošinātā kreditora statusu un pastāvošās ķīlas tiesības, savukārt civillietā Nr.C04254811 AS „Reverta", pamatojoties uz Civillikuma normām, vēlējusies ķīlas tiesības realizēt aktīvā formā, lūdzot tiesu vērst piedziņu. Tā kā abu lietu pamati nav tādi paši, Civilprocesa likuma 219.panta pirmās daļas 4.punktā paredzētie priekšnoteikumi prasības atstāšanai bez izskatīšanas nepastāv.

[5.2] Nevar piekrist tiesas secinājumam, ka strīdu izskatīšana vienā tiesvedībā atbilstoši procesuālās ekonomijas principam sekmēs ātrāku lietas izskatīšanu. Nav ņemts vērā, ka civillietā Nr.C04254811 AS „Reverta" prasība pat nav sākta skatīt pēc būtības pirmajā instancē un tajā ir deviņi lietas dalībnieki, no kuriem trīs dzīvo vai ir reģistrēti ārvalstīs, bet konkrētajā lietā prasības izskatīšana jau atrodas apelācijas instancē. Tāpat, izskatot abus strīdus vienā tiesvedībā, netiks nodrošināta arī pareizāka to izskatīšana. Par AS „Reverta" galveno prasījumu un tā apmēru strīds nepastāv, līdz ar to jautājumam par AS „Reverta" prasības apmierināšanu pret galveno parādnieku nav nozīmes.

[5.3] Eiropas Padomes 2000.gada 22.decembra regulas Nr.44/2001 27. un 28.pantā ietvertais vispārējais princips paredz, ka gadījumā, ja prasība par vienu un to pašu priekšmetu un pamatu iesniegta divās dažādās tiesās, tad tiesvedība tiek turpināta tajā tiesā, kurā prasība iesniegta vispirms (izskatāmā lietā ierosināta 2011.gada 12.augustā, bet lietā Nr.C04254811 prasības papildinājumi iesniegti 2012.gada 31.janvārī).

[6] Pārbaudījis lietas materiālus un apsvēris blakus sūdzībā norādītos argumentus, Civillietu departaments atzīst, ka Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2014.gada 18.februāra lēmums ir atceļams.

[6.1] Prasības atstāšana bez izskatīšanas nozīmē to, ka tiesa ir konstatējusi šķēršļus, kas neļauj tai vispār pēc būtības izskatīt strīdu Civilprocesa likuma 219.pantā norādītajos gadījumos.

Tiesa pēc sava ieskata nevar ne papildināt, ne arī patvaļīgi tulkot Civilprocesa likuma 219.pantā minētos noteikumus. Tas var radīt negatīvas sekas, jo var tikt pārkāptas likumā noteiktās tiesības uz tiesas aizsardzību *(sal. Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs. Prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 335.lpp.)*.

AS „Reverta" prasību Civillietu tiesu palāta atstājusi bez izskatīšanas, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 219.panta pirmās daļas 4.punktu, kas noteic tiesas pienākumu atstāt prasību bez izskatīšanas, ja strīds prasības lietā starp tām pašām pusēm, par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata atrodas tās pašas vai citas tiesas izskatīšanā. Tātad tiesa atzinusi, ka šī prasība dublē citu jau tiesas izskatīšanā pieņemtu prasību.

[6.2] Prasība satur divus elementus – priekšmetu un pamatu, kas veido prasības saturu. Prasītāja materiāltiesiskais prasījums ir prasības

priekšmets, kurā ietilpst arī prasības materiālais objekts, tas ir, strīdīgo materiāltiesisko attiecību objekts.

Prasības priekšmets ir nevis lūgums noskaidrot kādas strīdīgas attiecības saturu vispār, bet gan prasījums par to, kā ar tiesas nolēmumu novērst materiālo tiesību aizskārumu. Prasītāja prasījums pret atbildētāju vienmēr izriet no strīda ar atbildētāju par aizskartajām vai apstrīdētajām civilajām tiesībām vai ar likumu aizsargājamām interesēm. Tātad strīds ir par konkrētām tiesībām, tiesiskām attiecībām. Prasības priekšmets ir tās apstrīdētās tiesības, tiesiskās attiecības, kas pastāv starp pusēm un kuru esamību vai neesamību prasītājs lūdz konstatēt, vienlaikus lūdzot aizsargāt savas aizskartās vai apstrīdētās tiesības vai ar likumu aizsargātās intereses *(sal. Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28.nodaļa). Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2011, 321.-322.lpp.).*

No prasības pieteikuma šajā civillietā redzams, ka prasītāja AS „Reverta" lūgusi atzīt tās nodrošinātā kreditora prasījumu pret SIA „Reform EL" par Ls 4 383 683,94 un šajā apmērā atzīt ķīlas tiesības uz SIA „Reform EL" nekustamajiem īpašumiem. Prasība celta sakarā ar to, ka MSIA „Reform EL" administrators nav atzinis AS „Reverta" par nodrošināto kreditori, līdz ar to prasība ir vērsta uz AS „Reverta" nodrošinātās kreditores statusa atzīšanu MSIA „Reform EL" maksātnespējas procesā.

Savukārt civillietā Nr.C04254811 AS „Reverta" prasībā pret /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, OU „Forward Buroo", MSIA „Reform EL", MSIA „ML Reform", MSIA „CD Reform" un MSIA „Duntes noliktavas" prasītāja lūgusi piedzīt parādu un vērst piedziņu uz parāda nodrošināšanai ieķīlātajiem nekustamajiem īpašumiem. Proti, prasība vērsta uz naudas līdzekļu iegūšanu.

Tātad vienā civillietā materiāltiesiskais prasījums ir nodrošinātās kreditores statusa atzīšana, bet otrā lietā – parāda piedziņa un piedziņas vēršana uz ieķīlātajiem nekustamajiem īpašumiem. Līdz ar to abu prasību priekšmeti ir atšķirīgi.

Turklāt, kā izriet no lietas materiāliem, izskatāmajā lietā un civillietā Nr.C04254811 ir atšķirīgi lietas dalībnieki.

Pastāvot šādiem apstākļiem, Civillietu departaments atzīst, ka konkrētajā gadījumā nepastāv Civilprocesa likuma 219.panta pirmās daļas 4.punktā paredzētie priekšnoteikumi AS „Reverta" prasības par tās nodrošinātās kreditores statusa atzīšanu MSIA „Reforma EL" maksātnespējas procesā atstāšanai bez izskatīšanas.

Šādus secinājumus Civillietu departaments jau izteicis tiesisko un faktisko apstākļu ziņā līdzīgā lietā (*sk. 2014.gada 30.aprīļa lēmumu lietā Nr.SKC – 2195).*

[6.3] No lietas materiāliem redzams, ka AS „Reverta" ar administratora lēmumu netika atzīta par nodrošināto kreditori MSIA „Reform EL" maksātnespējas procesā. Tiesa AS „Reverta" sūdzību par šo administratora lēmumu noraidīja, taču nekonstatēja, ka starp AS „Reverta" un parādnieci pastāvētu strīds par tiesībām.

Tomēr AS „Reverta" tiesā cēla prasību par nodrošinātā kreditora statusa atzīšanu MSIA „Reform EL" maksātnespējas procesā pēc savas iniciatīvas un pirmās instances tiesa šo prasību arī izskatīja.

Satversmes tiesa 2013.gada 7.oktobra lēmumā par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr.2012-25-01 secinājusi, ka iespējamam kreditoram, ja ir strīds par tiesībām, nav aizliegts savu interešu aizsardzībai vērsties tiesā ar prasību pret parādnieku pēc savas iniciatīvas, pat ja šādu strīdu tiesa maksātnespējas procesa lietā nav konstatējusi. Nevar runāt par maksātnespējas procesa efektivitāti tad, ja citu kreditoru prasījumi tiek apmierināti, kamēr netiek ņemtas vērā tāda kreditora intereses, kura prasījums nodrošināts ar hipotēku vai komercķīlu, kas atzīstams par vienu no drošākajiem aizdevuma nodrošinājuma veidiem. Īpaši šādā gadījumā iespējamam kreditoram vajadzētu būt vismaz iespējai sagaidīt galīgo tiesas nolēmumu, kurā noteikts, vai prasījums (nodrošinātā kreditora prasījums) ir atzīstams *(sal. lēmuma 19.punktu*).

Konkrētajā gadījumā AS „Reverta" prasījums pret trešo personu (/pers. A/) ir nodrošināts ar zemesgrāmatā reģistrētu hipotēku uz parādniecei MSIA „Reform EL" piederošajiem nekustamajiem īpašumiem. To ievērojot, AS „Reverta", norādīdama, ka Civillikuma izpratnē ir ķīlas kreditore, uzskatījusi, ka tai saskaņā ar Maksātnespējas likuma normām ir atzīstams nodrošinātās kreditores statuss un tiesības MSIA „Reform EL" maksātnespējas procesā, savukārt MSIA „Reform EL" administrators šādu prasītājas statusu un tiesības neatzīst.

Turklāt no Civillietu tiesu palātas lēmuma motīvu daļas nepārprotami izriet, ka tiesa izskatāmajā lietā konstatējusi strīdu par tiesībām.

[6.4] Attiecībā par AS „Reverta" pārstāvja prasījumu piedzīt Ls 4 383 683, kas ietverts dokumentā „Prasības pieteikuma papildinājumi" (bez datuma) (*sk. lietas 2.sējums 11.lpp*.), Augstākās tiesas Civillietu departaments uzskata par nepieciešamu norādīt, ka no pirmās instances tiesas sēdes protokola neizriet, ka tiesa šādu prasījumu pieņēmusi un tas apspriests lietas izskatīšanas laikā *(sk. lietas 2.sējums 12.-14.lpp.),* šāds prasījums nav arī norādīts sprieduma aprakstošajā daļā, par šādu prasījumu pirmās instances tiesa nav taisījusi spriedumu un neviens no lietas dalībniekiem nav arī lūdzis taisīt papildspriedumu.

Tādējādi, ievērojot Civilprocesa likuma 426.panta otro daļu (*apelācijas instance izskata tikai tos prasījumus, kas izskatīti pirmās instances tiesā* (..), šāds prasījums nevarēja būt apspriešanas priekšmets apelācijas instances tiesā, vēl jo īpaši situācijā, kad prasītāja pārstāvis apelācijas instances tiesā rakstveidā precīzi norādījis, par kādiem prasījumiem lūdz taisīt spriedumu. Prasījums par Ls 4 383 683 piedziņu pret MSIA „Reform EL" netika norādīts (*sk. lietas 2.sējums 57.lpp.).*

[6.5] Līdz ar to Civillietu tiesu palātas lēmumu nevar atzīt par likumīgu un pamatotu, tādēļ tas ir atceļams, bet lieta nododama izskatīšanai apelācijas kārtībā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 448.panta pirmās daļas 3.punktu, Augstākās tiesas Civillietu departaments

n o l ē m a

Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2014.gada 18.februāra lēmumu atcelt un lietu nodot izskatīšanai apelācijas instances tiesai.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese (paraksts) A.Vītola
Tiesnesis (paraksts) V.Maksimovs
Tiesnese (paraksts) M.Zāģere
NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese A.Vītola
Rīgā 2014.gada 28.maijā